

mune- og Næringsfager og et andet for Landvæsenfager. Jeg kan altsaa ganske tiltræde denne Endring i Forslaget, og hermed skal jeg saa tillade mig at anbefale Hiertallets Forslag til Tingets Velvilje.

Omsen: Den ærede Ordfører lagde særlig Vægt paa den manglende Arbejdsfrakt i Ministeriet, og det er jo for saa vidt med god Grund. Jeg siger det kun, fordi jeg mener, at den ærede Ordfører har gjort det saa tydeligt, at jeg ikke behøver at indlade mig paa den Side af Sagen. Det, jeg særlig for mit Vedkommende lægger Vægten paa — og jeg tror derved at turde tale i Landbrugets Navn — er det, at den Endring, som foreligger til Forslaget, gaar ud paa, at det ny Departement skal oprettes som et Landvæsendepartement. Den høitærede Indenrigsminister har jo allerede gjort opmærksom paa, at Sagerne, der angaa Landvæsenet, ere i stadig Stigen, og han gjorde ogsaa opmærksom paa enkelte Love, der begrunde en saadan Stigen, nemlig Til læget til Husdyrlovens § 9 og Loven om smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene. Men der er mange andre Ting, som den høitærede Minister vilde kunne have nævnt, som ogsaa begrunde Arbejdets Deling inden for Ministeriet, Arbejde, der angaar Landvæsenet i det hele taget. Det er jo ikke alene det, at Landbosforeningerne omkring i Landet ere blevne flere og flere, og stadig blive flere, der giver Anledning til, at Ministeriet faar mere med Landvæsenfager at gøre; men ogsaa Oprettelsen af den Mængde Voksforeninger, der i den sidste Række af Aar har fundet Sted, og som tiltager Aar for Aar, giver Anledning til, at Ministeriet faar mere at gøre med Landvæsenet Landet over, idet alle disse Voksforeninger jo stadig henvende sig til Indenrigsministeriet om Støtte til Foreningen, og da særlig om Støtte til Foreningens Voksdyr. I det hele taget kunde der jo nævnes meget i den Henseende, men jeg skal indskrænke mig dertil og kun sige, at jeg, som jo allerede nævnt, særlig lægger Vægten paa, at det ny Departement bliver et Landvæsendepartement.

Men det, der navnlig gav mig Anledning til at begære Ordet, var nogle Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfreds (Brandes). Det ærede Medlem begyndte jo med at udtale, at der ikke forelaa noget Bevismateriale for, at der nu mere end før trængtes til Forøgelse af Arbejdskraften inden for Indenrigsministeriet. Sa, det beror jo selvfølgelig paa, hvad man vil tage som Bevis-

materiale. Naar det ærede Medlem ikke vil tage de skematisk opførte Tal her, der synes mig at bevise Stigningen af Arbejdet inden for Ministeriet, som Bevismateriale, saa kunde man jo komme til at staa saaledes over for det ærede Medlem, at det overhovedet ikke var muligt at præstere noget, som det ærede Medlem vilde kalde Bevismateriale. Jeg skal derfor ikke gøre mig nogen Ulejlighed over for det ærede Medlem i den Henseende.

Men naar det ærede Medlem dernæst sagde, at det, man nu maatte, var at indrømme Landbruget 15,000 Kr. til Forøgelse af Embedsmændenes Antal, saa er det jo egentlig at stille Sagen paa Hovedet. Nej, det er slet ikke det, vi ville i og for sig: dette at have ny Embedsmænd. Det, Landbruget vil, er, at det ønsker at faa sine Sager fremmede, og naar Landbruget ser, at det ikke paa anden Maade kan faa sine Sager fremmede end ved at forøge Arbejdskraften inden for Ministeriet, er det i sin Orden, at man gaar til det. Men det ærede Medlem fremstillede det saaledes, at man skulde faa Indtrykket af, at det, Landbruget nu vil, er bare det, at det vil unde nogle Mand mere her i Landet at komme ind paa Embedsbanen. Det er ikke Tilfældet, det ved det ærede Medlem ogsaa godt, og det var vel heller ikke strengt taget det, det ærede Medlem vilde sige. Det, han vilde, var, tror jeg, det, at det skulde faa Udseende deraf.

Men naar det ærede Medlem saa fremsatte en Formodning om, at vi nok skulde have en lille Præmie, fordi vi vedtog denne Lov — det ærede Medlem havde hørt noget om, at Rigsdagens Medlemmer saa skulde have Billetter til fri Rejse paa Jernbanerne — ja saa er jeg ganske vist ikke uvidende om, at Folk, der staa det ærede Medlem meget nær i politisk Henseende, have høret et saadant Ønske, at man skulde se at frembringe en saadan Ting med det samme, man vedtog denne Lov. Det har været udtalt til mig ogsaa. Jeg behøver ikke at navngive nogen, men sikkert er det, at jeg har gjort noget saadant fremsat fra det ærede Medlems nære Meningsfæller. Det er imidlertid af den Slags Ting, jeg stadig har vist fra mig som Formand i Udvalget, det var Ting, som saa uden for den Sag, Udvalget havde med at gøre.

Naar det ærede Medlem gjorde gældende, at Udvalget kun havde holdt saa og ganske intetsigende Møder, saa kan det ærede Medlem jo, hvad det første angaar, have Ret; Udvalget har ikke afholdt mange Møder. Jeg har ikke Udvalgsprotokolten i Øjeblikket,